

**СЕРГЕЙ ЕСЕНИН
ТИ НЕ МЕ ОБИКНА, НИ
ПОЖАЛИ...**

Превод от руски: Иван Николов, 1984

chitanka.info

*Ти не ме обикна, ни пожали,
някакъв грозник ли в мен узна?
Та очи извъръщаш примижали,
с две ръце на моите рамена.*

*Гледам нито грубо, нито нежно
твойто младо, чувствено лице.
Колко си прегръщала небрежно?
Колко ласки помниш? И ръце?*

*Знам, че като сенки несъгрени
всички прекосиха твоя ден.
Сядала на толкова колени,
ето че сега седиш у мен.*

*Нека твоят поглед е премрежен
и за някой друг си мислиш ти,
но и аз не мога да съм нежен,
че умът ми другаде лети.*

*Стъпка лекомислено гореща,
не съдбовен знак необясним —
свърза ни една случайна среща
и с усмивка ще се разделим.*

*И поемай пътя си, обаче
в своите безразсъдства и беди
неласканите недей закача,
неизпепелените щади.*

*И когато за любов голяма
с друг си шепнеш в уличния мрак,
тръгнал на разходка, може двама
ненадейно да се срещнем пак.*

*Ти към друг ще се притискаш вече
и с поклон нехайно отривист
тихо ще ми кажеш: „Добър вечер!“
ще отвърна: „Добър вечер, miss.“*

*И едва ли скръб ще ме погуби,
няма да изпитам жал дори —
любилният повече не люби
и угасналият не гори.*

1925

Издание: Сергей Есенин. Стихотворения. Поемы. Издательство „Народна култура“, 1984

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.